

Nr 161

**av herrar Gustavsson i Alvesta och Johansson i Växjö
om utökade möjligheter till statliga bostadslån.**

Den statliga bostadspolitiken har till uppgift att tillgodose behovet av bostäder, främja valfriheten i boendet samt stimulera till en förbättrad hushållning med samhällets resurser.

I enlighet med 1967 års riksdagsbeslut angående bostadspolitiken utgår statliga bostadslån till finansiering av nybyggnation av flerfamiljshus och småhus. Dessa krediter, bostadslån, ligger i säkerhetskänseende över övriga kreditsatser och varierar normalt mellan 15 och 30 procent av låneunderlaget. För ombyggnad av flerfamiljshus och småhus utgår bostadslån, om kostnaden står i proportion till återstående skulder och om behovet av bostaden bedöms varaktigt. Storleken av dessa bostadslån, ofta i form av fördjupningslån när det gäller egnahem, utgår till minst 10 procent av låneunderlaget eller mera efter bedömning av bostadsstyrelsen. Lånebestämmelsen medger däremot inte att statliga bostadslån erhålles för finansiering av både förvärv och ombyggnad av redan existerande egnahem.

I många delar av landet har framkommit ett betydande intresse för förvärv av bestående egnahem, såsom mindre jordbruksfastigheter, och genom upprustning förvandla dem till fullt moderna bostäder. Detta intresse riktar sig både mot egnahem inom stadsplanelagda samhällen och mot fastigheter belägna inom rimligt avstånd från samhällsbildning, om arbetsmöjligheterna inom området bedöms goda på längre sikt. Genom förbättrade privata kommunikationsmöjligheter och fortsatt standardhöjning torde intresset för dessa boendeformer komma att öka i framtiden. Bidragande till denna utveckling är även de enskildas alltmer skiftande värderingar i fråga om önskad boendemiljö, vilket, förutom beträffande de största städerna, kan innebära önskemål om bösättning i omgivningarna.

Finansieringen vid inköp och modernisering av fastigheterna vållar ofta stora problem eller förhindrar helt möjligheterna till önskad bösättning, eftersom fastigheterna vanligen är obelånade och möjligheterna att få tillräckliga bankkrediter är små.

För att nå syftet att ge även grupper som inte disponerar över stort eget insatskapital större valmöjligheter i bostadshänseende bör man medge statlig lånefinansiering upp till hälften av låneunderlaget, under villkor att kommunen som hittills till viss del borgar för eventuella

kapitalförluster. Denna kommunala prövning måste även innefatta ställningstagande till lämpligheten från kommunal servicesynpunkt, t. ex. hänsynen till eventuella barns skolgång, tillgodoseende av sanitära krav etc.

Genom att denna bostadsform ofta ställer sig billigare för både den enskilde och samhället skulle förbättrade finansieringsformer ge nya grupper ekonomiska möjligheter att växla boendeform och ge en bättre resursanvändning.

Utbudet av lämpliga egnahem torde även öka i framtiden, dels genom att personer ändrar boendeform, bl. a. i samband med att de uppnår pensionsåldern, dels genom strukturförändringarna inom jordbruket.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställas

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående utökade möjligheter till statliga bostadslån för förvärv och/eller ombyggnad av befintliga egnahem som främjar ett rationellt nyttjande av samhällsresurser och en ändamålsenlig valfrihet i fråga om bostadsmiljö.

Stockholm den 20 januari 1971

RUNE GUSTAVSSON (c)
i Alvesta

BERTIL JOHANSSON (c)
i Växjö

